

Valtiovarainministeriölle

Luonnos kriisinratkaisulain muuttamiseksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Finanssialan Keskusliitto (FK) toteaa lausuntonaan seuraavan.

1. Alentamiskelpoisten velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen tunnustaminen sopimuksissa

Ehdotetun kriisinratkaisulain 8 luvun 12 a §:n 1 momentin 4) kohdan mukaan laitoksen on käytettävä arvonalentamisen todentavaa sopimusehtoa, jos velka on laskettu liikkeelle tai otettu ennen 1 päivää heinäkuuta 2015. FK:n näkemyksen mukaan ehdotus ei vastaa direktiivin 55 artiklaa, jonka mukaan sopimusehto on kirjattava velkoihin jotka on *„issued or entered into after the date on which a Member State applies..”*. Artiklakohdan suomenkielisessä versiossa on käännösvirhe joka ei vastaa englanninkielistä versiota. Alakohta tulisi siten muuttaa muotoon:

d) velka on laskettu liikkeeseen 1 päivänä heinäkuuta 2015 tai sen jälkeen.

Ratkaisevaa voimaantulolle tulee olla nimenomaan liikkeeseen laskupäivä, sillä velkainstrumentin sijoittaja saattaa jälkimarkkinoilla vaihtua eikä omistajavaihdoksen tule laukaista sopimusehdon kirjaamista.

FK kiinnittää huomiota siihen, että EBA:lle on annettu valtuus täsmentää 55 artiklan teknisellä sääntelystandardilla. Kyseinen standardiluonnos oli lausuntokierroksella helmikuussa 2015, eikä lopullista standardia ole vielä vahvistettu. FK pitää tärkeänä, että säännöksen perusteluissa viitataan EBA:n suoraan kansallisesti sitovaan standardiin, jonka säännökset syrjäyttävät voimaantulon jälkeen mahdolliset sen kanssa ristiriidassa olevat lain säännökset.

2. Talletussuojamaksujen määräytymisessä käytettävä menetelmä

Ehdotetun virastolain 5 §:n 8 ja 9 momentin mukaan Rahoitusvakaussvirasto voisi arvioida talletussuojamaksun määräytymisen perusteena käytettävää riskiä nykyisestä laskentamenetelmästä poikkeavin menetelmin, joista säädettäisiin tarkemmin lain liitteessä.

FK:n näkemyksen mukaan talletussuojamaksun määräytymisessä nykyisin käytettävää laskentatapaa ei ole tarpeen muuttaa. Nykyisen laskentatavan jatkamista puoltavat ainakin seuraavat näkökohdat:

- Nykyinen laskentatapa on riskiperusteinen, eikä sen soveltamisessa ole havaittu ongelmia. Nykyinen laskenta perustuu pankkien raportoimaan vakavaraisuustietoon, joten se on yksinkertainen, läpinäkyvä ja kustannustehokas.
- Ehdotetun liitteen mukainen uusi laskentamenetelmä pohjautuu EBA:n ohjeeseen, jonka lopullista sisältöä ei ole vielä vahvistettu. Jos uusi laskentamenetelmä vahvistetaan jo nyt kansallisessa lainsäädännössä, sitä joudutaan hyvin todennäköisesti lähiaikoina uudelleen muuttamaan. Tämä johtaisi sekä Rahoitusvakaussviraston että pankkien tietojärjestelmien jatkuviin muutoksiin, mikä

puolestaan aiheuttaisi tarpeettomia kustannuksia. EBA:lle on myös asetettu velvollisuus arvioida ohjeen muutostarvetta uudelleen jo vuonna 2017, joten laskentamalli täsmentynee myös tämän arvioinnin myötä uudelleen lähiaikoina.

- Suomessa talletussuojamaksuina kerrytettävien varojen tavoitetaso on jo saavutettu, joten ehdotettu laskentamenetelmä vaikuttaisi Talletussuojarahaston nykyisten jäsenpankkien kohdalla vain määrään joka siirtymäajan kuluessa hyvitetään vanhasta rahastosta uuteen rahastoon. Koska vanhaan rahastoon kerrytetyt maksut on peritty nykyistä laskentamenetelmää noudattaen, varmistaisi nykyisen menetelmän jatkaminen hyvitetävän määrän tasapuolisemman kohdentumisen vanhan rahaston jäsenpankkien välillä.

Edellä todetun johdosta FK ehdottaa, että nykyistä laskentamenetelmää sovelletaan edelleen. Tarvittaessa lakiin voidaan sisällyttää aikaraja, jonka kuluessa talletussuojamaksun määräytymisessä käytettävää laskentatapaa arvioidaan uudelleen. Jos laskentamenetelmää kuitenkin kaikesta huolimatta tässä yhteydessä uudistetaan, FK kiinnittää huomiota jäljempänä kohdissa 3 ja 4 mainittuihin näkökohtiin.

3. Laskennassa käytettävät riski- indikaattorit

Ehdotetun virastolain 8 luvun 2 §:n 10 momentin mukaan riski- indikaattoria ei sovelleta, jos talletuspankin Finanssivalvonnalle toimittama taloudellisen tiedon -raportti tai vakavaraisuusraportti eivät sisällä liitteessä tarkoitettuun riski-indikaattoriin tarvittavia tietoja.

FK toteaa, että pankeilla on jo tällä hetkellä raportointivelvollisuus tietyistä mittareista (mm. omavaraisuusaste ja pysyvän varainhankinnan määrä), joiden sisältö ei kuitenkaan ole vielä harmonisoitu eikä niiden voimaantulosta sitovana vaateena ole varmuutta. Esimerkiksi leverage ratio ja NSFR- mittarin osalta sääntelytarvetta sitovana vaateena arvioidaan EBA:n toimesta kuluvan ja ensi vuoden aikana. Tämän arvioinnin lopputuloksena on mahdollista että vaateita ei saateta lainkaan voimaan tai ne saatetaan erisuuruusena kuin Baselin komitea on ehdottanut. Myöskään raportoitava tieto ei ole kaikilta osin yhdenmukaistettu vaan esimerkiksi leverage ration raportoinnin osalta EBA päivittää tiedon vasta 31.12.2015 tilanteesta. Pelkästään harmonisoimattomaan raportointitietoon perustuvan mittarin käyttö laskennassa voisi johtaa perusteettomiin eroihin pankkien välillä, sillä raporteissa on paljon pankin omaan subjektiiviseen tulkintaan tai harmonisoimattomaan tietoon perustuvia eriä.

Edellä todetun johdosta FK ehdottaa 10 momentin muuttamista seuraavaan muotoon:

Jos riski- indikaattori perustuu EU:n tasolla valmisteltavana olevaan taloudelliseen vaatimukseen jonka erien tietosisältö on vielä vahvistamatta, sovelletaan riski-indikaattoria vasta siitä lukien kun vaatimus on tullut sitovana voimaan. talletuspankin Finanssivalvonnalle toimittama taloudellisen tiedon -raportti tai vakavaraisuusraportti eivät sisällä liitteessä tarkoitettuun riski-indikaattoriin tarvittavia tietoja, riski-indikaattoria ei sovelleta. Muut riski-indikaattorit skaalataan tällöin uudelleen niiden liitteen mukaisiin painoihin siten, että painojen summa on yksi.

4. Talletussuojamaksujen laskentamenettely

FK ehdottaa yksittäisten riski-indikaattorien määritelmiin ja säädösviittauksiin jäljempänä

mainittuja täsmennyksiä.

Omavaraisuusaste

Omavaraisuusasteen määritelmän osoittajassa tulisi olla ensisijaiset omat varat eikä ydinpääoma. Lisäksi omavaraisuusasteen taustasäädöksessä tulisi olla viittaus komission delegoituun säädökseen nro 2015/62, jossa määritelmä on yksityiskohtaisemmin säädelty kuin vakavaraisuusasetuksessa. Kuten edellä on todettu, pidämme perusteltuna omavaraisuusasteen poisjättämistä riski-indikaattoreista.

Pysyvän varanhankinnan määrä

Kuten edellä on todettu, pidämme pysyvän varainhankinnan poisjättämistä riski-indikaattoreista perusteltuna määritelmän harmonisoimattomuuden vuoksi. EU:n vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan käyttö laskennan taustasäädöksenä ei johda pankkien välillä yhdenmukaiseen käsittelyyn.

Maksuvalmius

Maksuvalmiuden taustasäädöksessä tulisi olla viittaus komission delegoituun säädökseen nro 2015/61, jossa vaateen sisältö on yksityiskohtaisesti säädelty.

Hoitamattomien luottojen osuus

Ehdotamme käsitteen hoitamaton luotto korvaamista käsitteellä järjestämätön saaminen.

Liiketoimintamalli ja johtaminen

Määritelmässä puhutaan toisaalta riskipainotetuista saatavista ja toisaalta riskipainotetuista varoista. Ehdotamme käsitteen muuttamista muotoon riskipainotetut sitoumukset.

Talletussuojarahastolle mahdollisesti koituvat tappiot

Ehdotamme käsitteen sidotut varat korvaamista käsitteellä vakuussidonnaiset varat. Vastaavasti käsite sitoutumattomat varat tulisi korvata termillä varat, jotka eivät ole vakuuskäytössä.

5. Sijoituspalveluyrityksiä koskeva elvytyssuunnitelman laadintavelvollisuus

Ehdotuksella täsmennetään niiden sijoituspalveluyritysten joukkoa, jotka ovat velvollisia laatimaan elvytyssuunnitelman. Esityksen pääasiallinen sisältö kohdassa todetaan, että "tarkoitus on muuttaa em. lainkohtaa siten, että sellaisten sijoituspalveluyritysten, joille asetetaan laissa 730 000 euron osakepääomavaatimus ja jotka tarjoavat säilytyspalvelua, ei olisi laadittava luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettua elvytyssuunnitelmaa". Ehdotuksen kohdan 2.3 mukaan taas, "Sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 2 §:n 1 momenttia muutettaisiin siten, että vain sellaiset sijoituspalveluyritykset, joihin sovelletaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annettua lakia, olisivat velvolliset laatimaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 8 a luvussa tarkoitettua elvytyssuunnitelman.

Vaikka molemmat määritelmät johtavat samaan lopputulokseen, pitää FK jälkimmäistä ilmaisutapaa selkeämpänä. Näin ollen sijoituspalvelulain 6 luvun 2 §:n 1 momentissa

luottolaitoslain 8 a luvun soveltaminen voitaisiin määritellä viittaamalla luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain piirissä oleviin sijoituspalveluyrityksiin ilman erillistä viittausta 730 000 euron vähimmäisosakepääomaan.

6. Elvytyssuunnitelman hyväksyminen

FK kiinnittää huomiota seuraavaan elvytyssuunnitelmien laadintaprosessissa havaittuun ongelma-kohtaan, johon ehdotamme muutosta tämän lakiesityksen yhteydessä.

Kriisinratkaisulainsäädännön yhteydessä voimaan tulleen luottolaitoslain 8 a luvun 5 §:n mukaan ”.. Luottolaitoksen hallituksen tai, jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, viimeksi mainitun elimen on hyväksyttävä (elvytys)suunnitelma ennen sen toimittamista Finanssivalvonnalle..”. Vastaava säännös on konsolidointiryhmän osalta 8 a luvun 9 §:ssä. Pykälien viittaukset hallintoneuvostoon lisättiin aivan valmistelun loppuvaiheessa.

FK toteaa, että luottolaitoslaissa on yleisesti vahvistettu se lähestymistapa, että hallitus edustaa laitosta ja sen ylintä johtoa tilanteissa, joissa se tosiasiallisesti vastaa johdosta. Esimerkiksi hallintoa ja palkitsemista koskevista luvuista puhutaan vain hallituksesta, mutta jos hallintoneuvosto hoitaa joitakin hallituksen tehtäviä yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan, hallitusta koskevat velvoitteet koskevat hallintoneuvostoa (Luottolaitoslain 7 luvun 1 §:n 5 mom).

Vastaavasti kriisinhallintadirektiivin 2 artiklan 24 kohdan määritelmän mukaan ylimmällä hallintoelimellä tarkoitetaan direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määriteltyä ylintä hallintoelintä. Kriisinhallintadirektiivissä viitatus CRD IV direktiivin mukaan ylimmällä hallintoelimellä tarkoitetaan sellaista tai sellaisia laitoksen elintä tai elimiä, joka tai jotka on nimetty kansallisen oikeuden mukaisesti ja jolla tai joilla on toimivalta vahvistaa laitoksen strategia, tavoitteet ja yleinen johtaminen ja joka valvoo ja seuraa tai jotka valvovat ja seuraavat johdon päätöksentekoa ja johon tai joihin kuuluu laitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtavia henkilöitä.

Edellä todetusta seuraa, että ylin johto tulisi määritellä yhdenmukaisesti koko luottolaitoslaissa. Tämän vuoksi luottolaitoslain 8 a luvun 5 §:stä ja 9 §:stä tulisi poistaa viittaukset hallintoneuvostoon.

(5 §)

Luottolaitoksen on toimitettava elvytyssuunnitelma Finanssivalvonnan tarkastettavaksi. Luottolaitoksen hallituksen tai, jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, viimeksi mainitun elimen on hyväksyttävä suunnitelma ennen sen toimittamista Finanssivalvonnalle. Luottolaitoksen on vaadittaessa osoitettava Finanssivalvonnalle, että suunnitelma täyttää 6 §:n 1 momentissa säädetyt edellytykset.

(9§)

Konsolidointiryhmän emoyrityksen on toimitettava konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma Finanssivalvonnan tarkastettavaksi. Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma on toimitettava Finanssivalvonnalle aina, kun siihen on tehty merkittäviä muutoksia. Konsolidointiryhmän emoyrityksen hallituksen tai, jos yrityksellä on hallintoneuvosto, viimeksi mainitun elimen on hyväksyttävä konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma ennen sen toimittamista Finanssivalvonnalle. Konsolidointiryhmän emoyrityksen tai konsolidointiryhmään kuuluvan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen on vaadittaessa osoitettava Finanssivalvonnalle, että konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma täyttää

8 §:ssä säädetyt edellytykset.

Vastaavasti luottolaitoslain 7 luvun 1 §:n 5 momenttiin tulisi lisätä toteamus, jonka mukaan lainkohta soveltuu myös 8 a lukuun.

Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, tämän ja 8 a luvun säännökset hallituksesta koskevat hallintoneuvostoa siinä laajuudessa kuin sille on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu muuten hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

Tällöin hallintoneuvosto voisi olla elvytyssuunnitelman hyväksyvä elin, jos sille on uskottu tehtäviä joilla on merkitystä elvytyssuunnitelman laatimisen kannalta.

FINANSSIALAN KESKUSLIITTO

Piia-Noora Kauppi
toimitusjohtaja